

DESIRE®

A romantic couple embracing at sunset. The man is wearing a blue suit and the woman is wearing a pink dress. They are both looking at each other with affection. The background is a soft, warm sunset over a body of water.

Katherine Garbera
Milenci,
nebo konkurenti?

 HARLEQUIN®
TM

KATHERINE GARBERA

MILENCI, NEBO
KONKURENTI?

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

*Milá čtenářko,
asi se Vám to už taky stalo, že Vás přitahoval zcela nevhodný muž, nebo že se ta přitažlivost projevila v naprosto nevhodnou dobu... Ano, všichni jsme to zažili, že nás rozum nabádal: stop, tudy ne, nestojí to za ty komplikace, nemá to budoucnost... Toto všechno zažívají i moji hrdinové a hrdinky. Vzhledem k tomu, že jsou mladí a svobodní, ale mají v životě momentálně jiné cíle než vztah, či dokonce rodinu, tak jejich rozum a libido svádějí těžkou bitvu, kterou, jak asi tušíte, vyhraje touha. Aspoň na jednu noc, aspoň na chvíli se poddat vášni a zapomenout na realitu... Ale i krátkodobé sblížení dokáže změnit jejich život a směřování. Hluboké prožitky a pocit souznění jsou tak vzácné a nečekané, že je to přinutí přehodnotit své priority. Najednou jejich život bez milovaného protějšku ztrácí nejen půvab, ale i smysl.
Ať si již tedy vyberete kterýkoli červencový titul, věřím, že si četbu krásně užijete.*

*S láskou
Váš Harlequin*

Katherine Garbera

**MILENCI, NEBO
KONKURENTI?**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The One from the Wedding

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Katherine Garbera
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9383-9 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9384-6 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9385-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Nechce se mi věřit, že jsi těm reportérům vážně řekl, že se tě moje firma snaží pouze napodobovat.“

Byl slunečný červnový pátek, předposlední den před dlouho očekávanou svatbou jeho sestřenice Adler Osbornové. Leo i celá jeho rodina byli již dva dny na ostrově Nantucket, kde se svatba konala a odkud byl zajišťován i její přímý televizní přenos. Všichni za sebou měli dva hodně náročné dny, při nichž došlo k několika senzačním odhalením, ve kterých sehráli hlavní roli především Leův otec a matka. A nebyly to role, na které by mohl být kdokoli z nich pyšný. Vlastně hrozilo, že nečekaný vývoj událostí celou svatbu zhatí.

Všichni hosté se sešli na golfovém hřišti na turnaj dvojic. Leova máma vypadala, jako by přes noc zestárla o deset let. Jeho sestřenice a nastávající nevěsta se nutila k úsměvům, ale bylo zřejmé, že má nervy napjaté k prasknutí. Leo doufal, že je den strávený na golfovém hřišti alespoň trochu zbaví stresu, který tu nyní všichni zažívali.

Jakmile ale zjistil, že mu za partnerku přidělili začínající konkurentku ve stejném oboru, měl rázem po náladě a konstatoval, že jeho se žádná úleva rozhodně týkat nebude. Věděl, že Adler si svoji spolužačku a nyní návrhářku Danni Eldridgeovou vybrala, aby

navrhla a vyrobila šperky pro družičky. Pak ale také požádala jeho, aby se postaral o dárky pro družby. Jeho řada ručně vyráběného koženého zboží se jevila jako ideální řešení.

Než mu v klubu Danni představili, neměl nejmenší tušení, jak vlastně vypadá. Věděl jen tolik, že přibližně před měsícem poskytl jistému magazínu rozhovor, v němž se o ní a jejích schopnostech nevyjadřoval zrovna lichotivě. Skutečnost, že ho na golf spárovali právě s ní, bral jako jasný důkaz toho, že zákon schválnosti funguje naprosto spolehlivě. Znal její webové stránky, ale jako profilový obrázek měla starý šicí stroj značky Singer. Když ji nyní viděl před sebou, nemohl říct, že je klasicky krásná, ale rozhodně v sobě měla něco, čím ho zaujala. V turnaji proti sobě hrály vždy dvě dvojice, a pokud chtěli uspět, bude ji muset trochu obměkčit a získat na svou stranu.

Přiložil si ruku na srdce a nasadil ten nejpokornější výraz, jakého byl schopen. „Z celého srdce se omlouvám. Někdy mi prostě před novináři ujede jazyk a odpovím to první, co mě napadne, aniž bych o tom nějak přemýšlel. Kdybych měl možnost tě někdy předtím poznat, nikdy bych nic takového neřekl. Nemohli bychom prosím začít znovu a lépe?“

Pozorovala ho svýma tmavýma očima a Leo měl pocit, že se jeho omluva mívá účinkem. Těžko jí to ale mohl vyčítat. Kdyby se někdo takhle vyjadřoval o jeho firmě, také by mu to nikdy neodpustil.

„Možná to bude nejlepší, nebo v té naší čtyřce bude pěkně napjatá atmosféra,“ překvapila ho svým souhlasem a úsměvem, který působil opravdu od srdce. „Takže hezky od začátku. Já jsem Danni Eldridgeová a tady jsem jako ta, která navrhovala šperky pro družičky. Kromě toho je Adler moje kamarádka. Chodily jsme spolu do školy.“

„Leo Bisset. Adler je moje sestřenice. Z máminy

strany,“ představil se a natáhl k ní ruku. „Moc mě těší.“

Potřásli si rukama a Leo nemohl necítit, jak příjemný mu její dotek byl. Do nosu mu doputovala i jemná vůně jejího parfému, která mu připomněla slunečný den na pláži. Odtáhla se a otočila se ke golfovému vozítku, kde na ně již čekala jeho máma a bratr.

„Takže budu jediná ve skupině, kdo tu vlastně nikoho nezná,“ konstatovala. „Možná bys mě mohl trochu zasvětit.“

„Co chceš vědět?“ zajímal se. „Můj bratr Logan je opravdu hodně soutěživý, ale myslím, že v golfu jsem přece jenom o něco lepší. Máma je nejhodnější člověk, jakého znám. Jestli se bude Logan předvádět, odkáže ho do patřičných mezí.“

Danni se usmála. „A kdo odkáže do patřičných mezí tebe?“

Pobaveně na ni mrkl. „Obávám se, že asi nikdo. Ale slibuju, že se budu snažit chovat co nejlépe, abych odčinil všechny ty hrozné věci, co jsem o tobě napovídal.“

„A myslíš, že to bude stačit?“

„Asi ne, ale doufám, že mi to aspoň přičteš k dobru, protože se doopravdy snažím,“ vmlouval se. Zkušenost už ho naučila, že upřímnost je ten nejlepší způsob, jak si získat někoho, koho jsme urazili. Musel si přiznat, že to rozhodně nebylo poprvé, kdy mu z úst uniklo něco, čím se dotkl ženy, na níž se snažil zapůsobit a která se mu líbila. Popravdě řečeno mu bylo prakticky jedno, jestli se nějaká malá firmička pokoušela uchytit na trhu s luxusními doplňky, který se snažil ovládnout. Vždy zastával názor, že příliv zvedá všechny lodě na hladině. On byl ovšem kapitán hned celé flotily těch nejluxusnějších jacht a ve své pozici si připadal naprosto bezpečný.

„Děláš jenom šperky? Ptám se, protože mě zajímá, proč o tobě vlastně začal ten reportér mluvit.“

Zavrtěla hlavou. „Kromě šperků máme ještě náramky z kůže, korálků a provázků nebo řemínky na hodinky. Někteří říkají, že jsou kvalitou a zpracováním na stejné úrovni jako věci, které vyrábíš ty.“

O tom tedy pochyboval. Pracoval pro něj tým skutečných mistrů, kteří s ním byli od samého počátku, kdy svou firmu založil poté, co se vymanil z pout rodinné firmy. Vždycky mu bylo jasné, že obrovská nadnárodní korporace Bisset Industries, jejíž záběr sahal od nejrůznějších továren, přes petrochemický průmysl až k papírnám, moderním technologiím, bankovníctví a chovu koní a rančerství, není nic pro něj. K převzetí firmy byl od samého začátku předurčen jeho starší bratr Logan. Leo se vydal svou vlastní cestou a začal úplně od píky. Naučil se pracovat s kůží, začal z ní vyrábět své první výrobky, které prodával nejdříve na řemeslných trzích, pak přes internet, až si nakonec otevřel vlajkový obchod v Hamptonu. Vybuďoval značku, která si získala světové jméno. Aby se dostal tam, kde nyní byl, pracoval opravdu tvrdě, a přestože chápal, že se Danni její vlastní výrobky líbí a je na ně pyšná, pochyboval, že jeden každý z nich vyráběla osobně a vlastní rukou. Spousta podobných prodejců spoléhala na výhodné dovozy nebo levné imitace.

Podíval se na její náramek s malým přívěskem ve tvaru písmene *D* zasazeným ve stříbrné kotvě. Tělo náramku tvořil textilní pásek z těžké tkaniny a kov.

„To je tvoje práce?“ zeptal se.

„Ano,“ odpověděla a zvedla záplestí.

Neunikl mu jeho jemný a půvabný tvar. Teprve pak se zaměřil na náramek a dospěl k názoru, že je udělaný opravdu kvalitně. „Mohu?“ zeptal se.

Rozepnula si náramek a podala mu ho. Chtě

nechtě musel připustit, že je vyrobený stejně dobře a poctivě jako podobné náramky, které nabízel on sám. Jenže vyrobit jeden pěkný náramek není to samé, jako když stejně kvalitně vyrábíte celé série. Vrátil jí náramek zpět.

„Je hezký, opravdu se mi líbí. O to víc mě mrzí, že jsem žádný z tvých produktů neviděl ještě předtím, než jsem o nich začal mluvit v tom nešťastném rozhovoru,“ omlouval se ještě jednou. „Doufám, že až začneme hrát, tak tě přesvědčím, že nejsem tak arogantní, jak si asi myslíš.“

„To se ještě uvidí. Slyšela jsem, jak jsi vyzval svého bratra, a to mi přišlo arogantní docela dost.“

„To ale není fér. Logan je... prostě Logan. S ním se jinak jednat nedá,“ vysvětloval Leo. „Ty máš nějaké sourozence?“

„Staršího bratra a sestru,“ odpověděla.

„Pak možná víš, o čem mluvím. Sourozenci dokážou být pěkná osina za krkem.“

Zasmála se. „V tom s tebou musím souhlasit. Jen mi přijde legrační mluvit o Loganovi Bissetovi jako o otravném starším bratrovi.“

„Věř mi. Z mého pohledu je hodně, ale hodně otravný,“ popisoval svého bratra. „Já, na druhé straně, jsem prostě okouzlující.“

„Prostě okouzlující? Předpokládám, že mluvíte o mně?“ zahlaholil Logan a přidal se k nim.

„To těžko,“ ušklíbl se Leo na bratra, načež se obrátil k Danni. „Můžeme začít?“

„Ano,“ potvrdila a zamířila ke golfovému vozíku.

Díval se za ní a vůbec poprvé od svého příjezdu na Nantucket měl pocit, že se bude opravdu dobře bavit.

Danni sama požádala, aby ji přidali k Leovi, jenom ji trochu překvapilo a také trochu vyděsilo, že bude hrát ve skupině i s jeho matkou a bratrem Loganem.

Bissetové byli něco jako americká aristokracie a obyčejné dívky z malého města se v jejich přítomnosti trochu točila hlava. Tohle byl však svět, do kterého toužila proniknout a kam svůj život směřovala. Zastrčila si neposedný pramen vlasů zpátky do copu a připravila se k odpalu.

Golfové hřiště leželo prakticky u pláže a většina jamek nabízela úchvatný výhled na oceán. Slunce zářilo, obloha byla průzračně modrá, krásnější letní den si neuměla ani představit. Věděla, že Adler si dělá hlavu, aby jí svatbu a celý doprovodný program, k němuž patřil i tento golfový turnaj dvojic, nepokazil déšť. Danni ale usoudila, že jí počasí vysloveně vychází vstříc.

To, že nebyly mraky na obloze, však neznamenal, že by nemohly být jinde. Mezi rodinami nevěsty a ženicha se schylovalo k pořádné bouři. Nick Williams, Adleřin snoubenec, byl generálním ředitelem společnosti Williams Inc., největšího konkurenta klanu Bissetů. Jejich rivalita byla až příslovečná a dost často se dostávala na první stránky novin.

K Danni se v hlavní budově Klubu donesly zvěsti, že se kolem ženicha rodí pořádný skandál. Prý vybuchne pořádná bomba. Údajně vyšlo najevo, že Nickův skutečný otec je Leoův a Loganův táta August Bisset, který měl před lety tajný románek s jeho matkou Corou Williamsovou.

Opravdu ji neklamal sluch? Adler sice nebyla se svým strýcem pokrevně spřízněna, ale zjištění, že Nick je jeho syn, dopadlo na mladý pár jako těžká deka. Danni doufala, že se jim podaří najít cestu z krize, v níž se tak nečekaně ocitli.

Odpálila první ránu. Všechno, co o golfu věděla, se naučila od svého táty na hřišti kousek od jejich domu. Táta si uměl dávat na čas a každý úder hrál teprve v okamžiku, kdy si byl naprosto jistý. Danni

se pak trpělivě snažil naučit všemu, co uměl. Danni však chyběla jeho trpělivost a hrála spíš uspěchaně v naději, že se jí každou jamku podaří trefit hned napoprvé.

Nyní se zhluboka nadechla a zadržovala dech tak dlouho, dokud mohla. Pak mocně napřáhla ke švih... a minula míček. Ach ne, pokud jde o sport, je opravdu marná.

„Chceš nějak pomoci?“ nabídl se Leo a přistoupil blíž k ní. „Teď už hraju pravidelně, takže jsem docela dobrý, ale dřív to bývala hotová tragédie. Tak si z toho nic nedělej.“

Pochybovala, že byl někdy v něčem opravdu tragický, ale ocenila, že to kvůli ní alespoň předstírá.

„Tak nějaká rada by se asi hodila,“ připustila. „Táta mi pořád zdůrazňoval boky, ale nějak si nedokážu upamatovat, co tím vlastně myslel. A čím víc se snažím a soustředím, tím je to horší,“ přiznala se. „Nakonec bych do toho nejraději třískla jen tak.“

Zasmál se. „Ten pocit docela dobře znám. Nesmíš ale zapomínat na jedno, je to jenom hra a my se při ní chceme především bavit, takže se uvolni. Já také nejsem žádný profesionál, ale snažím se držet ruce napnuté... takhle,“ vysvětloval, posunul se za ni a upravil jí držení hole. „Jakmile napřáhneš, švihni co nejpříměji a pak natoč celé tělo ve směru, kterým má míček letět.“

Snažila se soustředit, ale jediné, na co dokázala v daném okamžiku myslet, bylo jeho tělo, které se kolem ní omotalo a ještě k tomu tak úžasně vonělo. Na okamžik zavřela oči a zmocnil se jí pocit, že ji skutečně objímá, že to není jen golfová pozice, kterou se jí snaží ukázat.

„Pochopilas?“ zeptal se.

Usmála se na něj, aby mu poděkovala, ale vzápětí si v duchu vynadala. Je tady přece proto, aby získala

cenné informace o svém konkurentovi, třeba z něj vytáhla část jeho know how, ale rozhodně by se neměla zamilovat do jeho opojných modrých očí, elegance a atletické postavy. Chová se k ní s maximální laskavostí a je na ni neuvěřitelně milý. Přivítal ji, jako by byli staří přátelé, a místo aby se ohradil proti jejímu výpadu, ihned se jí omluvil. Samozřejmě ta omluva byla plně na místě, připomněla si, ale to nemění nic na tom, že se choval opravdu galantně.

„Jestli se zase netrefím, je to jen moje neohrabanost. S kvalitou učitele to nebude mít nic společného,“ pokusila se sama o vtip.

„Určitě se trefíš,“ povzbuzoval ji. „A pošleš ten míček krásně do vzduchu.“

Kéž bych tak měla alespoň kus jeho sebejistoty, pomyslela si, ale pak si připomněla radu, kterou snad stokrát slyšela od babičky. Když si budeš myslet, že to nepůjde, tak to nepůjde.

Rozkročila se, aby získala lepší stabilitu a připravila se k úderu. Znovu se nadechla, ale tentokrát, místo toho, aby dech zadržovala v sobě, pomalu a přirozeně dýchala i při švihů. A zasáhla míček dokonale kolmo. Byla tak nadšená, že vypískla a podívala se na Lea, aniž by se zajímala, kam míček vůbec letí.

„Já jsem se trefila!“

„A parádně. Byl to báječný odpal. Za chvíli budeš lepší než já.“

Naklonila hlavu do strany. „Nenechme se unést. Oba přece víme, že bych příštích pár let nesměla dělat nic jiného než chodit celý den po hřišti, pokud bych chtěla jen pomyslet, že bych se ti třeba vyrovnala. Pro začátek se budu soustředit na to, abych ten míček nějak dostrkala na green a potom do jamky.“

„To myslím zvládneš,“ usoudil Leo. „Jsi vždy tak odhodlaná? Teď nemyslím jenom v golfu?“

„To určitě ano,“ odpověděla po pravdě. „Vlastně jsem až legračně paličatá a tvrdohlavá.“

„To ti docela věřím. Také jsem si všiml, že se dokážeš docela rozčertit. Na chvíli jsem měl strach, že tomu míčku ublížíš, jestli se do něj zase netrefíš.“

Chápala, že si ji jenom dobírá, a líbilo se jí to. Byl zábavný, a něco takového rozhodně nečekala. Vlastně si nebyla vůbec jistá, co by si o něm má myslet jako o člověku. Určitě byl arogantní a domýšlivý, o tom nebylo sporu, ale pak? Přišel jí pozorný a příjemně... jak to nazvat? Lidský?

„Tak zmrzačit jsem ho určitě nechtěla,“ bránila se se smíchem.

Pohodil hlavou a také se zasmál. Došlo jí, že je jí s ním dobře a že by se asi nebránila... že by byla docela ráda... kdyby se mohli dál vídat, což se ale nikdy nestane. Pocházejí ze dvou zcela rozdílných světů, a její kratičkový průnik do toho jeho byl opravdu jen kratičkový a pomíjivý.

Nesměla ztratit ze zřetele, kdo je a proč tu je. Muži jako Leo se nezamilovávají do žen jako je ona. A ona sem koneckonců nepřišla hledat romantiku. Jde jí o její firmu.

Leo dnes rozhodně nepředváděl nejlepší golf, kterého byl schopen. Na každé jamce byl o jeden úder za Loganem. Dokonce i Danni se po jeho krátké lekci docela rozehrála. Potřeboval se dát dohromady, aby se nakonec úplně neztrapnil.

Danni ho prostě rozptylovala a bránila mu, aby se soustředil tak, jak potřeboval.

Konečně se mu ji podařilo dostat z hlavy a využil okamžiku, kdy se matka zapovídala s Loganem. Potřeboval rozptýlit tu rozpačitost, která se mezi nimi vznášela a za kterou mohl jen on sám. Normálně by se všeho ujala matka, jež byla rozený diplomat.

Určitě by řekla něco, co by všechny uvolnilo a prolomilo ledy. Jenže ona se právě teď atmosféře kolem ani golfu příliš nevěnovala. Po nedávných odhaleních se jí ani nedivil. Měla svých starostí dost a proč by si je měla dělat ještě s ním?

„Už se docela zlepšuješ, ale pořád z tvé strany cítím vůči sobě nějaký chlad. Mohu to nějak napravit?“ zeptal se zpříma.

Danni si ho chvíli prohlížela, jako by nad jeho nabídkou přemýšlela, a nakonec přivřela oči. „Můžeš mi poradit v obchodě.“

Její odpověď ho překvapila. Z toho, co o ní zatím věděl, se zdálo, že její firma uhání mílovými kroky vpřed. „Nejsem si jistý, že něco takového vůbec potřebuješ.“

„Táta vždycky říká, že v den, kdy se přestaneš učit, je to jako bys umřel,“ odbyla ho. „Hodil by se mi mentor.“

„Aha.“

„Pusť to z hlavy. Zapomněla jsem, že mluvím s Leo Bissetem. S tím z titulní stránky Fortune Magazine. Top 30 do 30 let.“

Díval se, jak se otáčí a odchází. Myslela to vážně? Samozřejmě že ano. Když se před lety osamostatnil, také hledal někoho, kdo by mu poradil a dělal mu mentora. Jenže on se mohl učit od táty a Logana. Těžko by našel někoho lepšího.

„Zdá se mi to, nebo tvůj proslulý šarm dnes nějak nefunguje?“ zajímal se Logan, když se k němu na chvíli přidal.

Leo do něj šťouchl loktem a rozhodl se jeho pobavenou poznámku ignorovat. „Zřejmě netouží, aby ji někdo okouzloval.“

„Ale, ale. Tak to budeš muset trochu zabrat, jestli ji chceš přesvědčit, aby tě začala mít trochu ráda. Což asi nebude úplně snadné, pakliže má aspoň trochu vkusu.“